ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 Ἰουνίου 1921 Ἀρχ. ἐπισκέψεις Ἀγ. Δημοσιόν Ἀν ὥρ. ἀφο 5 μ. 7 Δύσ. 7 μ. 46

20 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ | Ἔτος Ε'. Ἀριθ. 1419 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.*

Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ

Ἡ ἐν Λονδίνῳ ἀρχίσασα καὶ ἐν Παρισίοις περατωθεῖσα κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς στάδιον, διπλωματικὴ κίνησις ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ, κατέληξεν — ὅπως προεβλέπετο— εἰς τὸ γνωστὸν συλλογικὸν διάβημα τῶν τριῶν Δυνάμεων περὶ φιλικῆς μεσολαβήσεώς των ἐπὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς.

Ὁ κ. Γούναρης, πρὶν προφθάσῃ νὰ δροσίσῃ ὀλίγον τὸ ἀπηυδισμένον πνεῦμα του εἰς τὴν ἰωνικὴν ἀτμήν, ἐκλήθη καὶ ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας ἵνα σκεφθῇ περὶ τοῦ πρακτέου.

Καί, ἀληθῶς πρέπει νὰ σκεφθῇ πολὺ καὶ ν' ἀναμετρήσῃ προσεκτικὰ ὅλους τοὺς κινδύνους τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος — πρὸ πάντων αὐτοῦ — πρὶν ἀποφασίσῃ περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη ποῖοι εἶναι οἱ ὅροι τοῦ συμβιβασμοῦ τοὺς ὁποίους ἐπεξειργάσθησαν καὶ σκέπτονται νὰ προτείνουν οἱ Σύμμαχοι. Καθὼς φαίνεται ὅμως ἀπὸ τὰ γραφόμενα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ὁ Συμβιβασμὸς αὐτὸς θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ *σχεδὸν πλήρους ἀκυρώσεως τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν Μικρασίαν.*

Ἡ εὐγενὴς Γαλλία, λέγουν αἱ εἰδήσεις, ἐβιάζετο νὰ μᾶς ὑποχρεώσῃ εἰς θυσίας καὶ ἐν Θράκῃ, ἀλλ' ὑπεχώρησε πρὸ τῆς ἀπολύτου ἀρνήσεως τοῦ Λόρδου Κῶρζον.

Εἶναι περιττὸν νὰ ἐπιμείνῃ κανεὶς ἐπὶ τῆς χρησιμότητος τῆς καταστάσεως: Ἡ σκληρὰ καὶ ἄπελπις προσπάθεια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ν' ἀπελευθερώσῃ τὰ Μικρασιατικὰ ἐδάφη του, τὸ ἄφθονον αἷμα καὶ τὸ ἀμέτρητον χρῆμα ποῦ ἐξωδεύθησαν διὰ τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα, ὅλα μαζὺ μὲ τὴν εὐξίαν τοῦ Κρίτου; καὶ αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς ὁλοκλήρου, διατρέχουν κίνδυνον μέγαν. Ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ κανεὶς προχείρως τὰς συνεπείας τῆς τυχὸν ἐπιβολῆς τοῦ προτεινομένου συμβιβασμοῦ, διὰ νὰ ἀναμετρήσῃ τὸ μέγεθός του.

* *

Οἱαδήποτε ψυφωνίαι καὶ ἂν ἤθελον ὑπογραφῇ περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν μειονοτήτων, οἱαδήποτε ὑπεσχέσεις καὶ ἂν ἐδίδοντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους περὶ σεβασμοῦ τῶν Ἑλλήνων, οὐδέν, ἀπολύτως οὐδὲν θὰ τοὺς ἠμπόδιζεν νὰ ἐξαφανίσουν τὸν ἐναπομένοντα Ἑλληνισμόν, ἐπανερχόμενοι ἐ ἐεἰδοπόιεντοὺς; ἐξεδιώξαμεν. Τοὺς γνωρίζομεν πάρα πολύ. Βάρβαροι ὅπως εἶναι, θὰ ἐγίνοντο ἡνία μόλις ἐθεώρουν αὐτοὺς νικητάς. Οὔτε ἡ αὐτονομία θὰ ἔσωζε τὴν Σμύρνην. Αὐτονομία εἰς τὸ παραδάλον αὐτὸ μέρος τῆς γῆς θὰ ἐσήμαινεν *ἀναρχίαν.* Οὐδεὶς θὰ ἐγνώριζεν ἄλλον κύριον ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, διότι τοιαύτη εἶναι ἡ ἐθνολογικὴ τῆς πόλεως σύνθεσις καὶ τοιαύτη ἡ πολιτικὴ ἀνατροφὴ τῶν κατοίκων της. Πρὸ τῆς δεινῆς αὐτῆς καταστάσεως, ἡ Ἑλλὰς, οὐδὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ. Μειωμένη στρατιωτικῶς, κύπτουσα ὑπὸ τὸ βάρος τερμεροῦ δημοσίου χρέους, θὰ ἦτο ἀνίσχυρος νὰ προστατεύσῃ δι' ἔργων τοὺς πληθυσμοὺς ποῦ θὰ ἐγκατέλειπε. Ἂν ἐσφαζον ἔξω τῆς Σμύρνης, ἂν κατεδίωκον τοὺς ἀθρόως στρατευθέντας κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν Μικρασιάτας, ἂν καθίστων ἀβίωτον τὸν βίον τῶν ἐν Σμύρνῃ Ἑλλήνων, τὸ ἐπίσημον Κράτος *μόνον λόγους ἀπειλητικοὺς θὰ ἔλεγε.* Ἐπίδειξιν πραγματικῆς δυνάμεως, νέους πολέμους διὰ τὴν προστασίαν τῶν ὁμογενῶν, θὰ εὑρίσκετο ἐν ἀδυναμίᾳ ν' ἀναλάβῃ. Καὶ τὸ ἔργον τοῦ ὀλέθρου τῆς Φυλῆς θὰσυνετελεῖτο ἀναφαιρέτως, ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προτεμπὴν ὅλων τῶν παλαιῶν καὶ νέων ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.....

* *

Ἕνα τοιοῦτον σκοτεινὸν μέλλον πρέπει νὰ ἔχουν διαρκῶς πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ Κυβέρνησις, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, ὁ Λαός, τὴν στιγμὴν αὐτὴν ποῦ γίνονται προτάσεις ὑπόπτων συμβιβασμῶν.

Ἀπὸ μίαν τοιαύτην «*εἰρηνικὴν συμφοράν*», προτιμοτέρα καὶ ἡ πλέον ἀγαία πολεμικὴ θυομηνία!

Ἀντὶ νὰ παριστάμεθα αὐριον μάρτυρες, ἀνίσχυροι, ἐξαφανισμοῦ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀντὶ νὰ εὐρεθῶμεν ἐπικινδύνως κυκλωμένοι ἀπὸ ἐχθροὺς, ἀντὶ νὰ ἴδωμεν ἐκπίπτουσαν διεθνῶς τὴν βαρύτητα τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ νὰ γονατίσωμεν ἡμεῖς καὶ οἱ μετέπειτα γενεαὶ ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ δημοσίου χρέους, ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τῶν δεινῶν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, προτιμότερον τὸ ὀλιγώτερον κακὸν — ἡ πανστρατιὰ — ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον ἡ ἐλπὶς νὰ προέλθῃ ὁ θρίαμβος.

Εἰς τὰς μεγάλας στιγμὰς χρειάζονται καὶ μεγάλαι ἀποφάσεις. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει, ἀφοῦ πρώτη αὐτὴ ἀντιληφθῇ καλῶς τὴν κατάστασιν, νὰ τὴν ἐκθέσῃ εἰλικρινῶς; *καὶ ἀψευδῶς* εἰς τὸν Λαὸν, ζητοῦσα παρ' αὐτοῦ μίαν ὑστάτην μεγάλην *προσπάθειαν.* Ἀλλ' ἴσως καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀνάγκη ἀναπότρεπτος νὰ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ. Ἴσως μὲ ὀλιγωτέρας θυσίας καὶ περισσοτέραν τόλμην, δεξιότητα καὶ ὑπομονὴν, νὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀνταμετοπισθῇ ἡ κατάστασις. Διατί τάχα ὁ Κεμὰλ νὰ δύναται ἐνὰ μᾶς λυάσῃ στὰ πόδια, νὰ μὴ ἠμποροῦμεν δὲ καὶ ἡμεῖς νὰ τοῦ ἀπαντήσωμεν διὰ τῆς αὐτῆς τακτικῆς; Θὰ ἦτο ἀδύνατον ἄραγε, ὀχυρώνοντες καλῶς, μίαν γραμμὴν, νὰ τὴν κρατήσωμεν δι' ὀλίγων, ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρων δυνάμεων, ἀναμένοντες τὴν κόπωσιν τῆς Ἀγκύρας; Τὸ Τουλοῦ Μπουνάρ δὲν εἶναι παραβεβεπτέον δίδαγμα. Δόξα τῷ Θῷ, καὶ Ἐπιτελεῖν καὶ Σρατηγοὺς ἔχομεν. Ἂν αἱ γνῶμαι των δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀκουσθοῦν δημοσίᾳ, ὑπάρχει δῆμος Ἐθνοσυνέλευσις — ἔσω καὶ ὄχι τόσον σοβαρὰ — ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ζητήσῃ νὰ τὰς ἀκούσῃ. Γι' πάντα νὰ τολμήσῃ, τὶ πάντα νὰ τεθοῦν εἰς ἐνέργειαν χαρὶν τῆς Μικρασίας! Πᾶσα ἰδέα ἐγκαταλείψεως; ἀποκλείεται ἀπολύτως.

Ἀλλ' ἴσως τὸ συλλογικὸν διάβημα τῶν Δυμάμεων νὰ μὴ σημαίνῃ ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ φθάσωμεν ἕως ἐκεῖ. Τόσον ὁ κίνδυνος αὐτὸ, ὅσον καιθέλει περὶ ἀποφυγῆς τοῦ, *ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς πραγματικὰς διαθέσεις τῆς Ἀγγλίας.* Ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν τὰ στοιχεῖα, δὲν δυνάμεθα ἀκόμη νὰ διακρίνωμεν ἂν ἐν τῇ γνωστῇ προτάσει περὶ μεσολαβήσεως ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ ἀγγ'ικὴ σκέψις ἢ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἀρχίζει νέος ἐλιγμὸς, ἄγνωστον ποῦ τείνων. Ὅσον διὰ τὸ γραφὲν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔκαμε τὴν περὶ συμβιβασμοῦ πρότασιν βεβαία οὖσα ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ὁ Κεμὰλ θὰ τὴν ἀπέριπτεν, καὶ οὔτω θὰ ἐλάμβανεν ἀφορμὴν αὐτὴ νὰ ἐπέμβῃ ἐνεργῶς κατ' αὐτοῦ παρασύρουσα ἴσως καὶ ἄλλους μαζύ της, μᾶς φαίνεται συλλογισμὸς περισσότερον τοῦ δέοντος ἀφελής. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ διάβημα ἔγινεν εἰς τὰς Ἀθήνας μόνον—φυσικὸν, συνεπῶς, καὶ ἡ ἀπάντησις ἐκεῖθεν πρῶτον νὰ δοθῇ—πῶς δυνάμεθα νὰ φανταζώμεθα τὸν Κεμὰλ τόσον κουτὸν ὥστε, ἐνῶ διαβάζει ὅτι φεύδων ν' ἀπορρίψῃ τὴν περὶ συμβιβασμοῦ πρότασιν θὰ ἀπέσυρε κατ' αὐτοῦ τὴν Ἀγγλικὴν ὀργήν, νὰ βιασθῇ ν' ἀπαντήσῃ πρὸ ἡμῶν; Ἂν ἔχομεν ἐλπίδας διαφυγῆς τοῦ κινδύνου ποῦ μᾶς ἀπειλεῖ *ἀλλοῦ πρέπει νὰ τὰς ἀναζητήσωμεν:* Εἰς τὸν ἀρχηγατεῖον κίνδυνον τῆς Ἀγγλίας νὰ ἴδῃ τοὺς Τούρκους καὶ πάλιν ἰσχυροὺς καὶ θρασεῖς καὶ—τὸ φυσιοκρατικόν—εἰς νὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιθέσεως τοῦ στρατοῦ μας. Ἐκεῖ ἡ θετικὴ ἐλπὶς καὶ σωτηρία καὶ ὄχι εἰς ὑποθετικὴν βλάβειαν τοῦ Κεμάλ.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ προτρέψωμεν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀποφύγῃ κατ' ἀρχὴν τὴν περὶ μεσολαβήσεως πρότασιν, νομίζομεν ὅτι συζήτησις *οὐσιαστικὴ* περὶ αὐτῆς δὲν θὰ ἔπρεπε ν' ἀνοίξῃ, πρὶν ἀποδειχθῇ ἐπαρκέως ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Σρατὸς εἶνε ἰσχυρὸς καὶ δύναται — ἂν θέλῃ — νὰ βαλῇ πολὺ πέραν τοῦ Ἐσκῆ-Σεχήρ.

ΝΟΜΙΚΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΦΥΓΗ

— Κύριε Πτωχοπρόδρομε! Ὁρίστε νὰ πιρετε ἕναν καφέ.

Ἡ φωνὴ ἐξήρχετο ἀπὸ τὸ σκιερὸν βάθος ἑνὸς καταστήματος τοῦ κόσμου. Γνωστὴ φωνὴ ἐσκέφθην καὶ ἐστράφην πρὸς τὸ μέρος της.

— Ἐδῶ! ἐδῶ! ὁρίστε!

Ἐπλησίασα. Γύρω ἀπὸ ἕνα τραπεζάκι ἐκάθηντο ἢ πιθανόταραν κατέκαντο, μὲ τὰ ἄκρα τοῦ σώματός των τῆδε κἀκεῖσε, περὶ τοὺς 12 ἄνθρωποι παντὸς φύλου καὶ ἡλικίας ἤλικίας.

— Καθίστε, λοιπόν! παρακαλεσε μία φωνή.

Ἐκαθήσα.

— Λοιπόν, ἀγαπητέ, ξέρετε γιατὶ σᾶς φωνιέξαμε;

— Ὄχι, ἀλλὰ σᾶς ἀκούω ἀφτήσῃ.

— Ἔξυπε πολὺ κάλῃς. Θέλαμε νὰ σᾶς παρακαλέσωμε. . . .

— Ἀκούτε νὰ σᾶς τὸ σὸ γρὶ ἀπεκρίθην ἄλλη φωνή.

— Σωπὰ καημένη καὶ σὺ! Χίλιες φορὲς σοῦ εἶπα νὰ μὴν διακόπῃς τοὺς μεγάλους ὅταν μιλοῦν.

Ἡ ἐπιτακτικὴ αὐτὴ φωνὴ, τρομαγμένη μὴ μὴ μὴ τὴν προκαλέσῃς, συμπάθεστερος ἐν πάσῃ περιπτώσει. .

— Παγτὸν, Μανταμ! Ἀφήστε τὴ Μαντλαζέ. Ἂς μιλήσῃ. Ἔξυπτε, αὐτὰ εἶνε δικαιώματα μᾶλλον τῆς νέας γενεᾶς.

Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος γενεὰς δεκατέσσαρας! Ἐβλασφήμησα κατ' ἰδίαν. Κὰ ἔχω νὰ γράψω καὶ ἀφῆρον!.

— Μὰ σᾶς παρακαλῶ! ἐπενέβην. Μοῦ εἶνε ἐξ ἴσου συμπαθεῖς ὅλαι αἱ φωναί. Δὲν ἔχω προσωπικὰ. Ἀκουε.

Ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ μιλήσῃ ἕνας ν' ἀκούσῃ τὴν ἀνανεκρουσμα. Γιατὶ ἄλλοιῶς καὶ ὁ ἡμέρωμα κατὰ τοῦ ἀρξίσαμε.

— Ἄ, μπαγντόν! Ἐλησμόνησα νὰ σᾶς συστήσω. Δὲν τὸ ἔγκα πως δὲν γνωρίζεσθε. .

— Αὐτὸ δὲν εἶνε βέβαιον. Πιθανὸν καὶ νὰ συνέβαινε τὸ ἐναντίον· εἶν ὑπῆρχε φὸς παρεπήρησα.

— Λαθάνα! Ἔχετε δίκιο· ἐβεβαίωσεν ἕτερα φωνὴ, γλυκυτάτη.

— Αὐτὸς ὁ κὺρ Σταρτὴς δὲ θέλει νὰ καταλάβῃ τὸ συμφέρον του ἐξαιτέρου· συνεπέρανεν ἄνδρεικὴ φωνὴ. Καὶ ξέρετε πόσες φορὲς τοῦ τὸ εἶπα: Βάλε μερὶκὰ λαμπάκια στὰ παγτέρια· καὶ δὲν θὰ μετανοιωσῃ....

— Ἔχει δίκαιον ὁ μπαμπᾶς, ἐπαρέβη νέα πάλιν φωνή. Ἂν εἶχε φῶς δὲν θὰ ἐζύνετο· πρόχεις ὅλος ὁ καιρὸς στὴν κανουργία μου τὴ ρόμπα.

— Σ' αὐτὸ δὲν φταιει τὸ σκοτάδι. Χρειάζεται φῶς, γιὰ νὰ βρῇς τὸ σπόμα σου· Ἀλλὰ ἂν εἶσα ἀπρόσεκτη....

Ἡ πατρικὴ ἐπιτιμοῦσα προσέβαλε τὴν μικρούλαν, διότι ἔκτοτε ἐσιγήσεν.

— Πτωὰ ὅμως καὶ τὸ σκοτάδι, θεῖε, ἠκούσθη ἄλλη φωνὴ συρτὴ καὶ λυγερή. Μήπως ἐγὼ ποὺ κάθισα πρωτὲς στὸ καπέλλο τῆς μαμᾶς καὶ τόκανα ζουπα, εἶμαι ἀπρόσεχτη;

Ὁ θεῖος ἐθύμωσε.

— Τὸ σκοτάδι, ἔ; Ὅρσα δικαιολογία! Βλέπε στὴν πλατεῖα σὰν ἀστρονόμος κ ὕστερα περίμενε νὰ κάθισῃς σὲ καρέκλα!..

Ὁ αὐστηρὸς κύριος, εἴτε ὡς μπαμπᾶς, εἴτε ὡς θεῖος, δὲν ἔκαμε καρυδάκια.

Ἤδη ἐσίγησε καὶ ἡ δεύτερη μικρούλα.

— Τοῦ εἶπα λοιπὸν ποὺ λέω, ἐξακολουθεῖ ὁ αὐστηρὸς κύριος τοῦ κὺρ Σταρτῆ νὰ βάλῃ λίγο φῶς στὰ παγτέρια...

— Δὲν ἔκανες καθόλου καλὰ! πεύτεχυκε στρυγνὴ καὶ ἀπότομη φωνή. Φῶς, γιὰ νὰ μᾶς ἰδοῦν σὰν θέατρα ....

Ἀσφαλῶς αὐτὴ εἶναι σοῦ γὰς! ἐκεφθην.

— Ὄχι καλή μου! Λέγο ζφῶς! Τόσο ὅσο νὰ βλέπόμαστε χωρὲς νὰ μᾶς βλέπουνε.

— Ἄ! τότες ἀλλάζει τὸ πράμμα. Εἶπα ὰὰ καὶ γώ!. .

— Ἤκουσα νὰ παίθωμαι, πὼς μ' ἐκάλεσαν διὰ τὰ φῶτα — ὄχι τὰ ἰδικά μου— καὶ ἠρώτησα, ἂν μοῦ ἐπετρέπετο νὰ εἴπω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμην μου.

— Πῶς ὄχι; Ἐξαρίσεως.

— Ἡ Διεύθυνσις τοῦ κήπου φρονῶ ὅτι ἔπραξεν ὀρθότατα, μὴ φωτίσασα τὰ παγτέρια.

— Δὲν βλέπω τὸν λόγον· εἶπεν ὁ αὐστηρὸς κύριος.

— Ἰδοὺ ὁ λόγος. Διότι τὸ φῶς— πολὺ φῶς ἢ ὀλιγον φῶς, φῶς εἶνε μίαν φορὰν — θὰ ἐξεδίωκε τοὺς θαμῶνας, οἱ ὁποῖοι ἀποφεύγουσι τὸ φῶς, ἀκριβῶς ἕνεκὰ τὸ φῶς φέρει εἰς φῶς μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα καλίτερον θὰ ἦτο νὰ μὴν τὰ ἔβλεπε τὸ φῶς· ἐξήγησα ἀπνευστὶ καὶ μὲ ὕφος πρωθυπουργικόν.

— Μᾶς ἐσκότισες μὲ τὰ φῶτα σου, ἐκαλαμπτόρεσεν ὁ διπλανός μου κύριος. Εἶχεν ἴσως δίκαιον ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ ἐγὼ εἶχα δίκαιον. Ἔπρεπε τάχα νὰ ἀρήσω δλὴν ἐκείνην τὴν ἀερολογίαν ἀταμώρητον; Τὸ ἴδιον ἄλλωστε κάμνει καὶ ὁ κ. Γούναρης εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

«Ἕνα βροντερὸν σηκωθήτε!» ἀντήχησεν αἴφνης. Τὸ ἐρώταχεν ὁ αὐστηρὸς κύριος ὅσπις εὑρίσκετο ἠδὴ ὄρθιος. Ἀπεφεύγαμεν τὸ τί ἐπηκολούθησεν.

Ἐντὸς ὀλίγου δευτερολέπτων τὸ παρτέρι ἄδαασε καὶ εὑρέθην μόνος σὰν καλαμιὰ στὸν κάμπο!

Ἔκαμα τὸ σταυρό μου!

Λέν εἶχα συνέλθει ὅτε τὸ «γκρασὸν» μὲ πλησίασε καὶ μὲ ὕφος ἐμπιστευτικόν:

— Δὲν ξέρετε γιατὶ ἔφυγαν ;!.

— Ἄφτε, μωρὲ, παιδὶ καὶ πάω νὰ τρελλαθῶ!

— Γιατὶ ἄρχισεν ἡ μουσική. Παῖζει, λένε τσομπάνικα· ὥρες ἐγρίνιαζαν. Πρὶν ἔρθητε σεῖς. Στάνιγ, λέγανε, τὸν ἔκανε τὸν κῆπο, ὁ Καραιάσης.

— Γ' αὐτὸ ἔφυγαν ἔτσι ;

— Μὰ τὴν Παναγία! Καὶ σᾶς φώναζαν γιὰ νὰ γράψετε νὰ πάψουν αὐτὰ τὰ τρομπόνια.

Ἐπρόσεξα εἰς τὴν μουσικὴν. Τὸ γλυκύλαλο βιολὶ τοῦ Παναγιὸ ἔλλειε σὰν φλογέρα ἐνῷ ὁ Καραιάσης ἐνόμιζες ὅτι εἶχε χλιομέτηγ εἰς τὸ πιανὸ τοῦ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὰ ὀρεὰ τῆς βουνὰ καὶ τὰ ἀθάνατα τραγούδια τῆς.

ὁ Πτωχοπρόδρομος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΑΣ

Η ΑΓΚΥΡΑ

— *Δευτέρα Βουδαπέστη.*

Συνεχάτης τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Φραγκοῦρτης» φύσσας εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ:

Ἡ Κεμαλικὴ πρωτεύουσα μετέβαλεν ὄψιν ἀφ' ὅτου ἔπαυσε νὰ εἶνε ἁπλῆ πρωτεύουσα βιλαετίου. Ἕνα; Οὐγγρος μηχανικὸς ἀνέλαβε νὰ καταστρώσῃ τὸ σχέδιον τοῦ ἐξωραϊσμοῦ της καὶ ἐλαβεγῶς ὑπόδεγμα τὴν Βουδαπέσιγ: Ὁ Ταμπακχανὲς, ἕνα ἄσημο ποταμάκι, ποῦ τὴν διασχίζει παίζει ρόλον Δουνάβεος, τὸ κονὶκι τῆς Κυβερνήσεως ἐκπόψῃ κατ' ἀπομμηκν τῆς Ὀφεγεο Μπούγρ, ὁλόγυρα δὲ ἀπὸ αὐτὸ θ' ἀνεγερθῇ ἡ νέα πόλις. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἡ Ἄγκυρα ἠσκεφροωτίζεται.

Ἡ Κεμαλικὴ πρωτεύουσα ὑποφέρει ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπασχε καὶ ἡ ἀρχαία Ρώμη, πρὸ τῆς ἀρχαγῆς τῶν Σαβίνων: Οἱ κάτοικοι τῆς κατὰ μέγα μέρος εἶνε ἄγαμοι. Τὸ καθεστὸς ἐν τούτοις τὸν Ἐθνικοφρόνων παρέχει μεγαλειτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὰς γυναῖκας παρὰ τὸ καθεστὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πολλαὶ ἀπὸ αὐτὰς καταγίνονται εἰς οἰκονομικὰς ἐκπαιδευτικὰς καὶ ὑγειονομικὰς ἐργασίας, συχνὰ δὲ ἀκούονται ὡς ἐμπειρογνώμονες ἀπὸ τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἀρχηγὸς τῶν εἶνε ἡ γνωστὴ συγγραφεὺς Χαλιδὲ Ἐδὶπ Χανούμ, ἡ ἀρχισυφραζέττα τῶν γαρεμῶν. Ἤδυσεν εἰς τὸ Τσιφλίκι, εἰς ἀπόσταιν τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν, φιλολογικὴν λέσχην, ὅπου κάθε βράδυ διεξέγονται, βεβαιοῦ ὁ Γερμανὸς δημοσιογράφος, ἐνδιαφέρουσαι συνδιαλέξεις, ποῦ κάμνουν τὸν Εὐρωπαῖον νὰ λησμονῇ ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν ἔφθασεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς Ἄγκυραν ἡ ἔκτακτος ἀποστολὴ τῆς Πύλης ὑπὸ τὸν Ἰτζὲτ πασσὰν, ἡ Χαλιδὲ τὸ παρεξήλωσεν εἰς ἐλευθεριότητα. Ἱππεύουσα ὑπερηφάνον ἄτι, ὁπλισμένη μὲ γιαταγάνι καὶ μὲ χαροβομβίδας εἰς τὴν ζώνην, μὲ τὸ ὅπλον ἀνηρτημένον ἀπὸ τὸν ὦμον, φυσικὰ χωρὶς φερετζέν, μετέβη εἰς τὸν σταθμὸν διὰ νὰ μετάσχῃ τῆς ὑποδοχῆς. Ἀλλ' οἱ Κεμαλικοὶ ἐξηγέρθησαν. Τὴν ἔβαλαν νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως εἰς τὸ σπίτι της καὶ τῆς ἀπηγόρευσαν νὰ ἐμφανισθῇ δημοσίᾳ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα. Ἡ ἀρχισυφραζέττα συνεμορφώθη χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῇ.

ΑΠ' ΤΑ ΙΝΤΕΡΜΕΖΙΑ

*

Μάθε τὸν πόνο τὸ γερὸ
βουβὸς στὰ δόντια σου νὰ λάβῃς;
χύνε τῆς λύπης τὸ νερὸ
μὲς στὸ τρελλὸ κρασὶ τῆς μέθης.

Θὰ πάρῃ κι αὐτὸ μιὰ δημοφιλὴ
καὶ πρὶ νὰ γνῷ ἀκόμα ὁ χρόνος,
ἔχει ὁ Θεὸς τὰ ἀγαθὰ καρφιὰ
θὲ νὰ μᾶς βάλῃ ὁ νέος ὁ πόνος.

Ὅρκιζε, Μοῖρα τὸ Μοῖρα,
ἐσὺ ποὺ γνέθεις καὶ ξηγάθεις;
—χύνε τῆς λύπης τὸ νερὸ
μὲς στὸ τρελλὸ κρασὶ τῆς μέθης!

Ι. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Η ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

«Τὸ μέλλον τοῦ κόσμου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοφώνους λαούς» —Λόγοι τοῦ Ἀμεριανοῦ ναυάρχου Σιμς.

Αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μαγευσήμαντον λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ἀμεριανὸς ναύαρχος Σιμς, ἐν σχέσει μὲ τὴν κατὰ θάλασσαν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ θυθὲν γεύμα ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ «Ἀμεριανικοῦ Κλοῦμ».

Ὅταν ἦλθον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1917, εἶπεν ὁ Ἀμεριανὸς ναύαρχος, δὲν ἐγνώριζαν ἀκόμη ποῖαι ἦσαν αἱ πολιτικαὶ συνοῦπαι, λογῳ τῆς αὐστηρᾶς λογοκρισίας, ἡ ὁποία ἐφηρμόζετο ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὅταν ὅμως εἶδα τὴν κατάστασιν ἐκ τοῦ πλησίον, ἀντελήφθην τὸν κίνδυνον ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑποβρυχίου πολέμου καὶ ἀνεκοίνωσα διὰ τηλεγραφήματος μου εἰς τὴν Ἀμεριανικὴν Κυβέρνησιν τὴν γνώμην μου ὅτι, ἂν δὲν ἀνεκαιρετίζετο τὸ ὑποβρυχιακὸς πόλεμος, οἱ Σύμμαχοι θὰ ἔχανον τὸν πόλεμον ἐντὸς ὀχὶ μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος.»

Ὁ ναύαρχος Σιμς ἀνέφερε κατόπιν ὅτι τὸ πρῶτον μέτρον, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπρότεινε πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὀυσχεροῦς καταστάσεως, ἦτο ὅπως οἱ στόλοι ὅλων τῶν Συμμάχων διοικοῦνται ὑπὸ ἑνὸς Συμμαχικοῦ Ναυτικοῦ Συμβουλίου. Ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Συμβουλίου τούτου, προσέθεσεν, ὑπῆρχεν, τῷ πρωτοβουλίᾳ του, καὶ ὁ Ἀμεριανικὸς στόλος.

«Ἡ ἐπιτυχία τῶν Συμμάχων, ἐξηκολούθησεν ὁ ναύαρχος Σιμς, ἐξηρτήθη, κατὰ μίαν περίοδον τοῦ πολέμου, ἐκ τῆς ἀποτελεσματικότητος μενὰ τῆς ὁποίας θὰ κατεπολέμουν τὸν ἀπερόρατον πόλεμον τῶν ὑποβρυχίων, ὁ ὁποῖος ἤρχισε κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1917.

«Ἐὰν οἱ Σύμμαχοι ἀπεύγχανον εἰς τὴν προσπάθειαν των ταύτην, οἱ Βρεττανοὶ καὶ οἱ Ἀμεριανοὶ θὰ ὡμιλοῦμεν τώρα Γερμανικὰ μὲ ἀναμακτον Ἀγγλοαμεριανικὴν προφορὰν. Διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀνθυποβρυχιακῶν πλοίων, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν μεγάλων ἀποστολῶν καὶ διαφόρων ἄλλων μέσων, ὁ Μέγας Στόλος κατωρθωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν Γερμανικὴν ὑποβρυχιον ἐκστρατείαν. Ἄνευ τοῦ στόλου δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ πόλεμος νὰ κερδηθῇ.»

Ὁ ναύαρχος Σιμς ἐξέτασε κατόπιν τὸ ζήτημα τῶν Ἀγγλοαμεριανικῶν σχέσεων καὶ ἀπῃύγησε ὅπως ἡ ἐγκαρδιότης τῶν αἰσθημάτων μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ τῶν δύο Ἐθνῶν χρησιμεύσῃ ὡς σημεῖον προσανατολισμοῦ εἰς τοὺς πολιτικοὺς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

«Εἰς ἀμφότερα τὰ Κράτη προσέθεσεν ἀκολούθοις, ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν ὅπως ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἀκολουθήσουν διάφορον δρόμον. Ὑπάρχουν ὅμως πολὺ περισσότεροι, οἱ ὁποῖοι ἀποδοκιμάζουν τὴν τοιαύτην πολιτικὴν. Ὡρισμέναι ἐπίσης ἐφημερίδες εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας δὲν εἶνε ἴσως ἀντάξια τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ὁποῖον τρέφομεν γενικῶς εἰς τὸν Τύπον.»

Ἀπαντῶν ἀκολούθως εἰς ἐπιθέσεις ἐναντίον του, διότι ἐν Λονδίνῳ ἐκηρύχθη ὑπὲρ συμ

ΈΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΐΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.36	Ἐτησία Δρ.60
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ κάποτε νὰ συνδεθῇ δι' ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἡ Μήθυμνα μὲ τὴν Σκαμιάν. Εἶχον ἀρχίσει τότε αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι, ὁ δρόμος ἐπροχώρει κανονικῶς ἑκατέρωθεν, ὁπότε, ἄγνωστον διατί, αἱ ἐργασίαι διεκόπησαν, τὸ ἡμίμισυ δὲ ποὺ ἔγινε καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἐδαπανήθησαν ἀρκεταὶ χιλιάδες, κινδυνεύει τώρα νὰ καταστραφῇ. Ἡ κατασκευὴ τοῦ δρόμου αὐτοῦ συμπληροῖ τὸ δίκτυον ὁλοκλήρου τοῦ ἀνατολικοῦ ἡμίματος τῆς νήσου, καὶ ἐξυπηρετεῖ σπουδαίως τὰς ἀναγκας τῆς πυκνοκατοικουμένης αὐτῆς περιφερείας. Τώρα, ποῦ ψηφίζονται πιστώσεις διὰ τοὺς δρόμους, ἀποτανόμεθα καὶ διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ πρὸς τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον, καὶ ἐλπίζομεν.

ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ στέλλουν ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν διὰ νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν Ἀλβανικῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, τὴν ὁποίαν ἐπιμένουν νὰ ὀνομάζουν Νότιον Ἀλβανίαν. Εἰς τὸν δρόμον των, οἱ κ. κ. ἀπεσταλμένοι τῆς ὑποχρεωτικῆς γειτονίασας μας, καταγγέλλουν διαφόρους φρικαλεότητας διαπραχθείσας δῆθεν ἐν Ἰωαννίνοις κατὰ τοῦ ἐκεῖ ἀλβανικοῦ (;) πληθυσμοῦ, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἀστεῖα πράγματα. Αἱ καταγγελίαι αὐτῶν τῶν φαντασιωδῶν ἐγκλημάτων γίνονται πιστευταὶ εἰς τοὺς εὐρωπαίους, ἀφοῦ οἱ γειτονές μας εὑρίσκουν ἐνθέρμους ὑποστηρικτὰς τόσον ἐν Γαλλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. Οἱ Ἀλβανοὶ καλλιεργοῦν, μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ ἔδαφος καὶ δὲν θὰ μᾶς φανῇ καθόλου παράδοξον ἂν μίαν ἡμέραν, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀναγνωρίσῃ σχ. πλέον ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν Ἰωαννίνων ἀκόμη, τὰς ἀλβανικὰς ἀξιώσεις.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΝ γουναρικὸν ὄργανον γράφει:

«Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Ἰταλίας» γράφει ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος περὶ τὴν δύναν τοῦ βίου του, ἐργάζεται περισσότερον διὰ τοὺς ξένους παρὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι ζῇ, ξέναις δαπάναις, βίον πολυτελέστατον.» Ἦταν ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ πῇ ὁ «Ταχυδρόμος» ἰνὰ τὸ πιστέψουμε; Ἀλλ' ἐτσι εἶναι Ὁ ψευτης μὲ τὸ μαστυρα του.»...

Η «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψεν ὅτι ὁ πληρεξούσιος Χίου κ. Ῥοδοκανάκης προσεχώρησεν εἰς τὸ Γουναρικὸν κόμμα! Καὶ ὁ κ. Ῥοδοκανάκης, τηλεγραφεῖ εἰς τὴν «Νέαν Χίον», «Διαψεύσατε κακόβουλον καὶ συκοφαντικὴν εἴδησιν μεταστάσασαν μεν εἰς τὸ Γουναρικὸν κόμμα». Ἀμ τί ἤθελε νὰ ζηλέψῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ μεταστῇ..

Γαλλόφιλον, τώρα μὲ κατηγοροῦν ὡς Ἀγγλόφιλον. Γαλλόφιλος ὅμως ἤμην, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ὅπως ἐπίσης εἶμαι καὶ Ἀγγλόφιλος καὶ φίλος ἐν γενεῖ τῆς Συμμαχίας καὶ θὰ παραμένω μέχρι τέλους τοιοῦτος.

«Τοὺς Ἄγγλους, κατέλῃξε, τοὺς συμπαθῶ, διότι, ἀγωνιζόμενοι, καταβάλλουν μὲν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ νικήσουν τὸν ἀντίπαλον, ἀλλὰ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιήσουν, θὰ εἶνε ἔντιμα. Τοὺς συμπαθῶ, τέλος, διότι εἶνε «καλοὶ σπόρτσμαν».

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΝ

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ 11 Ἰουνίου

Τὸ ἀπόγευμα συνῆλθεν εἰς μακρὰν συνεδρίασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γούναρη καὶ ἀπησχόλησε ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὸ κείμενον τῆς Διακοινώσεως.

Τὸ συνταχθὲν κείμενον τῆς ἀπαντήσεως διεβιβάσθη πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς Κορδελιὸ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα, τὴν μεσημβρίαν δὲ διεβιβάσθη ἀμέσως ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὅστις καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἐμελέτησε τοῦτο.

Ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ἐξακριβοῦται ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐπιδοθησομένης ἀπαντήσεως, κατ' ἀρχὴν, δὲν ἀποκρούει τὴν προσφερομένην φιλικὴν μεσολάβησιν.

Δηλοῖ ὅμως ὅτι αὕτη δὲν θὰ παραβλέπῃ τὴν Συνθεσσαλονίκειον τοῦ Λονδίνου δημιουργηθεῖσαν νέαν κατάστασιν πραγμάτων καὶ τὰς θυσίας εἰς ἃς προέβη ἐκτοτε ἡ Ἑλλὰς, θυσίας αἵτινες δημιουργοῦσι καὶ νέα δικαιώματα διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Δηλοῖ ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡ κατ' ἀρχὴν παραδοχὴ τῆς φιλικῆς Συμμαχικῆς μεσολαβήσεως, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον θ' ἀνακόψῃ τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ συβασμοῦ τῶν δικαίων του.

Δηλοῖ ὡσαύτως ὅτι ὁ ἀγών της, εἶναι ἀγὼν πρὸς ἐπιβολὴν καὶ σεβασμὸν ξυνθήκης ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐτε κατ' ἀρχὴν δύναται νὰ συζητῆται.

Τέλος ποιεῖται τὴν δήλωσιν ὅτι ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της τῆς τελικῆς εἰρηνεύσεως εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν προσπάθειαν της ταύτην.

— *Η ἐντύπωσις ἐν Ἀθήναις.*

Ἡ ἐντύπωσις τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν κύκλων ἐκ τοῦ διαβήματος τῶν συμμάχων εἶναι ὅτι τοῦτο μᾶλλον ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἀναλημψιν ἐκάστης τῶν Δυνάμεων ἐλευθερίας ἐνεργείας ἐν τῷ Ἀνατολικῷ μετὰ τὸ τελεσταῖον αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ διάβημα διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἀμφέβαλε ἐφ' ὅσον ἦσαν γνωσταὶ αἱ ἀντιλήψεις τόσον τῶν Ἀθηνῶν ὅσον καὶ τῆς Ἀγκύρας.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς εἰς Ἀγάσσον**

Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγασσὸν μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Σπηλιωτόπουλος. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς κοινότητος ταύτης.

— **Ἑλληνικὰ πετρέλαια**

Κατὰ πληροφορίας τοῦ Γεωλογικοῦ Γραφείου τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας αἱ ἐν Δραγοτζῇ τῆς Ἠπείρου ἐνεργούμεναι ἐκσκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν πετρελαιοφόρων πηγῶν, περατοῦνται ἐντὸς τοῦ θέρους.

Εἰς πλεῖστα σημεῖα ἀνεκαλύφθησαν πετρέλαια καὶ πρόκειται νὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

— **Ἔναρξις πυρκαΐᾶς**

Τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς χθὲς ἐγένετο ἔναρξις πυρκαΐᾶς εἰς ἀνα παρὰ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους φοῦρνον Τῇ ἐγκαίρῳ ὅμως ἀφίξει πυροσβεστικῆς ἀντλίας κατεσβέσθη τὸ πῦρ, προξενήσαν μικρὰς ζημίας εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον,

— **Πρωτοφανὴς ἐξαπάτησις ἐν Χίῳ**

Πρωτοφανὴς ἐξαπάτησις ἐμπόρου ἔλαβε χώραν ἐν Χίῳ ὑπὸ τὰ ἑξῆς περιστάσεις:

Ἐπιτήδειος ἀπατεὼν ἐπαγγελλόμενος τὸν ἔμπορον, μετᾷη παρὰ τῷ ἐν Χίῳ ἐμπορομεσίτῃ κ. Θ. Παγκάλῳ καὶ παρέδωσεν εἰς αὐτὸν φορτωτικὴν λουκουμίων εὐρισκομένων εἰς τὸ τελωνεῖον πρὸς παραλαβὴν καὶ πώλησιν. Ὁ κ. Πάγκαλος ἐπὶ τῇ καλεῖ τῇ πίστει παρέλαβεν τὴν φορτωτικὴν ἡ ὁποία ἠτο ἐν πλήρη τάξει καὶ ἐνήγησε τὰ δέοντα. Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ ἐπιτήδειος ἀπατεὼν ἐπανελθὼν ἐκ δευτέρου εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Παγκάλου τοῦ ἐζήτησεν προχείρως ἔναντι τοῦ φορείου 500 δραχμὰς τὰς ὁποίας καὶ ἀφοῦ ἔλαβεν ἔσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀναχωροῦντος διὰ Σμύρνην ἀτμοπλοίου.

Κατὰ τὴν ἐκτελώσαν τῶν λουκουμίων ἠνοίχθησαν τὰ κιβώτια εἰς τὸ τελωνεῖον κατὰ τὴν κρατοῦσαν τάξιν. παρετηρήθη δὲ ὅτι ἀντὶ λουκουμίων περιεῖχον **τοῦβλα** περιτυλιγμένα ἐπιμελῶς ἀντὶ κυτίων λουκουμίων. Ὁ εἰφνὴς ἀπατεὼν δυστυχῶς παραμένει ἀσυλλήπτος.

— **Πρόσκλησις βοηθητικῶν**

Κοινοποιεῖται πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δι' ἧς ἐντείλονται τὰ διάφορα στρατολογικὰ γραφεῖα νὰ ἐλέγξουν τοὺς τέως βοηθητικοὺς ἐλέγχους, προκειμένου νὰ κληθοῦν πρὸς κατάταξιν οἱ κριθέντες βοηθητικοὶ λόγῳ ἀναστήματος (1.50—1.54) ἐὰν δὲν ἐκλήθησαν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς προηγουμένης διαταγῆς.

— **Διὰ τοὺς ἀνυποτάκτους καὶ ἀποστάκτας**

Παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ κρατεῖ σκέψις ὅπως παραταθῇ ἐπὶ ἅπας ἡμέρας, εἰσέτι ἡ προθεσμία πρὸς προσέλευσιν τῶν δυνάμει τοῦ τελευταίου Νόμου ἀνυποτάκτων καὶ ἀποστατῶν, ὡς καὶ τῶν ἐξ ἀνατολῆς ὑποχρέων πρὸς στράτευσιν.

Διετάχθησαν δὲ τὰ διάφορα στρατολογικὰ γραφεῖα ὅπως ἀποστείλουν πίνακας τῶν ἀνυποτάκτων καὶ ἀποστατῶν εἰς τὰς διαφόρους κοινότητας, αἵτινες δέον νὰ τοιχοκολλήσουν αὐτοὺς εἰς τὰ κέντρα πρὸς κοινὸν ἔλεγχον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, οἰκογενειακῶς ὁ κ. Σπύρου.

— Ἐκ Σμύρνης ἡ ἀξ. κυρία Ε. Στρατηγοῦ καὶ ὁ κ. Γώγος Α. Καλλιγέρης.

— Ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Βάσας Σιφναῖος, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του.

— Ἐπίσης ἡ κ. Ἑλένη Πρωτοπάτρη μετὰ τῆς ἀλόχου θυγατρός της.

— Ἐπίσης ὁ κ. Π. Ἐγγλεζέλλης, οἰκογενειακῶς.

ΞΕΝαι ΔΙΩΚΟΣΙΣΤΟΙΣ

Πρὸς τὸν Ἀτσαβιακὸν λαόν

Ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ ἐπιασοδίου μὲ τὸν Δ. Μανιατόπουλον εἶμαι ὑποχρεωμένος ὄχι κυρίως διὰ τοῦτον, ἀλλὰ πρὸς ἀμυνάν μου κατὰ ἐνδεχομένων συκοφαντικῶν προσώπων τὰ πάντα ἀποτολμήσαντα, νὰ γνωστοποιήσω τὰ ἑξῆς:

Ἐλληροφορήθην προχθὲς παρὰ φίλου μου ὅτι ὁ Διοικητὴς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πλαπούτας ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις κατὰ τοῦ Ταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς κ. Πουλοπούλου ὅτι εἶνε Βενιζελικός!! καὶ πρὸς τοῦτο ὡς κύριος μάρτυς ἐχρησιμεύσεν ὁ σοφὲρ Δ. Μανιατόπουλος, ὅστις σχνίστα καὶ εἰς ἄλλους νὰ σπεύσουν νὰ μαρτυρήσουν τὴν Βενιζελικότητα τοῦ κ. Πουλοπούλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μανιατόπουλος εἶναι φίλος συχνάζων εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ εἰς ὃν πάντοτε προσέφερα τὴν συνδρομήν, ἐπρόκειτο δὲ περὶ ἀδικουμένου ἀξιωματικοῦ, καὶ διότι ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ παύσουν αἱ διακρίσεις μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας καὶ αἱ ἀνευ λόγου συστηματικαὶ καταδιώξεις, τυχαίως συνήντησα τὸν Μανιατόπουλον καὶ τοῦ ἔκαμα φιλικὰς παρατηρήσεις καὶ συστάσεις. Ἐκ λόγων ἀγνώστων εἰς ἐμὲ, τοῦτο ἐχρησιμεύσεν ὡς αἰτία νὰ μοῦ εἴπῃ καὶ ἄλλα πολλὰ, ἀλλὰ καὶ νὰ μοῦ ἐπιτεθῇ ἀδίκως καὶ νὰ μὲ τραυματίσῃ.

Ἐκεῖνο ἔδωμς τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει νὰ μάθῃ ἡ Κοινωνία μας εἶναι ὅτι ὁ παρατυχὼν χωροφύλαξ περιέργως καίτοι τοῦ ἐζήτησα νὰ συλλάβῃ τὸν δράστην, δεύτι τὸ ἀδίκημα ἦτο ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἠρνήθη μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὁ δράστης δὲν ἔκαμε πίστοτε. Καὶ ὅμως ἔτρεχαν τὰ αἵματα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν μου.

Ν. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Διωχθεὶς

— **Δεκπήρυξις δημοπρασίας**

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων Λέσβου διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ μίσθωσις ἰδιωτικοῦ οἰκήματος, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς διδακτήριον τοῦ ἑνταῦθα Δ'. πενταταξίου δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δ'. δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων, οἰκία Χ" Χριστόφα τὴν 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Ἡ μίσθωσις ἔσται πενταετὴς. Ἀνώτατον ὅριον μηνιαίου μισθώματος ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν δικοσίων πεντήκοντα (250)

Τὸ πρὸς μίσθωσιν προσφερθησόμενον οἴκημα πρέπει νὰ εἶνε ἐν τῇ περιοχῇ τῶν συνοικιῶν Βουναρέλι, Πυργέλια καὶ Ἁγ. Εἰρήνης.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας τῶν ὅρων τῆς μισθώσεως δύναται ὁ βουλόμενος νὰ ἀποταθῇ ἡ πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Λέσβου ἢ πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 8 Ἰουνίου 1921
Κ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΨΙΛΙΚΑ

Μὲ ἔκπτωσιν 25 %, μόνον στοῦ

— ΣΑΡΒΑΡΑΝ —

Ἔφθασαν

καὶ ἐκτελοῦνται τὴν Δευτέραν.

2—8

— ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ —
ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
« ΟΛΥΜΠΙΑ »

Προμηθεύει *παντὸς εἴδους* μηχανήματα.

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν *παντὸς εἴδους* Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱανδήποτε ποσότητα.

Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεώς του δύναται νὰ ἐξυπηρετῇ τελείως τοὺς πελάτας του.

Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.

Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον *ἐπὶ τῆς Προκυμαίας.*

Ἀνεμοκινήτους ἀντλίας

προμηθεύει τὸ Παραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον *Νασοπούλου — Διακάκη*

3—10 Μπὰς Φανάρ.

Ἔφθασαν Βουτυρομηχαναὶ

DURKOPP

τελειοτάτου συστήματος εἰς 4 μεγέθη. Σπεύσατε πρὶν ἐξαντληθοῦν.

Ἀντατλικὴ Ἕνωσις

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 4493 ΑΘΗΝΑΙ, 12 Ἰουνίου ὥρα 3.10 μ. μ.

(ΕΠΕΙΓΟΝ)

Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆ ἐπεδόθη σήμερον εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν Συμμάχων ἡ ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν συλλογικὴν αὐτῶν διακοίνωσιν.

Διὰ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης, ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι, εἶναι ἀδύνατος ἡ διακοπὴ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Μικρασίᾳ.

Ἀρ. 4600 ΑΘΗΝΑΙ 13 Ἰουνίου ὥρα 3 π. μ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιδοθεῖσα ἀπάντησις εἰς τοὺς πρεσβευτὰς τῶν συμμάχων, ἐπὶ τῆς συλλογικῆς αὐτῶν διακοινώσεως προξένησεν εὐχάριστον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς συμμαχικοὺς κύκλους.

Ἰδίως ἐυηρεότησε τοὺς κύκλους τοῦτους ἡ παράγραφος, ἡ ἀναφέρουσα ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀκούσῃ πάντοτε εὐμενῶς συγκεκριμένας προτάσεις τῶν Τούρκων.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΩΝ κ. κ. ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΗ

Αὔριον θὰ ἀναχωρήσῃ ἐπανερχόμενος εἰς Σμύρνην ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκη.

ΑΓΚΥΡΑ ΚΑΙ ΜΟΣΧΑ

Ὁ Τσιτσερὶν ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Ἐπίτροπος τοῦ Λαοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας σύντροφος Τσιτσερίν, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξετάσῃ προσωπικῶς τὴν κατάστασιν.

Ἡ παρουσία τοῦ Τσιτσερίν εἰς τὴν Κεμαλικὴν πρωτεύουσαν, σχετίζεται μὲ νέας φάσεις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΚΟΥΡΩ

Τραυματισμὸς τοῦ Διοικητοῦ Δαμασκοῦ.

Ληστάι, μετημφεσμένοι εἰς χωροφύλακας, ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Γιλλου στρατηγοῦ κ. Γκουρώ.

Συνεπεία τῆς ἐπιθέσεως; ταύτης ἐτραυματίσθη ὁ πλησίον του καθήμενος Διοικητὴς τῆς Δαμασκοῦ.

Ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ ἐγένοντο ἐν Δαμασκῷ, ἐκδηλώσεις συμπαθείας ὑπὲρ τῆς Γαλλίας.

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Δηλώσεις Σφόρτσα καὶ Τζολίττι

Τηλεγραφοῦν ἐκ Ῥώμης ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας Κόμης Σφόρτσα, θὰ προβῇ αὔριον εἰ. δηλώσεις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἰταλίας.

Εἰς παρομοίας δηλώσεις θὰ προβῇ καὶ ὁ Ἰταλὸς Πρωθυπουργὸς κ. Τζολίττι, ἐνδιατριβὼν κυρίως ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Η ΝΕΑ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Ἡ «Κορίτσι ντελὰ Σέρα» βεβαιοῖ ὅτι, ἡ νέα Συνδιάσκεψις συγκροτουμένη τὴν 2αν Ἰουλίου θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ περὶ ὁριστικῆς ἀναθεωρήσεως τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν.

ΔΟΥΖΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἐν γενεῖ Κοινὰ Πειραιῶς, τὸ ἀναγνωρισθὲν γενικῶς ὡς ἀνώτερον πάντων τῶν εἰσαγομένων τοιούτων, τὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ἐργοστασίου κ. κ. **Λούλου** καὶ **Τσότρα**, ἠγγυημένον ἐξ ἀποστάγματος καὶ κα ἔχον τὴν πρώτην θέσιν σήμερον ἐν τῇ ἀγορᾷ μας.

Πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς βαρέλια καὶ φιάλλας εἰς ἄπαντα τὰ Κατὶτα ἀποιακῶν.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Λέσβον ὁ κ. *Ν. Χάρρις*

Τὰς παγκοσμίου φήμης φωτογραφικὰς μηχανὰς

CONTESSA—NETTEL

STUTTGART

προμηθεύει ὁ Γερμανικὸς Οἶκος

« ΟΛΥΜΠΙΑ »

Τὸ παραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον

— ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ—ΔΙΑΚΑΚΗ —

Μπὰς φανάρι

πωλεῖ εἰς εὐθυνὰς τιμὰς

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΣ

4—10 τῆς μάρκας *Νασιονάλ.*

ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

τοῦ ἐργοστασίου

Χ" ΕΜΜ. ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

κατασκευαζόμενοι εἰ τὴ ἔδοσι τῶν μετρῶν *θεραπεύουν* καὶ ἀνακουφίζουν τοὺς πάσχοντας.

Ἐργαστήριον: Σαμ. Μπαμπᾶ Μυτιλήνη.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ ὑπὸ τὴν σημαίαν ἀτμοπλοΐας

«ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ»

ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς καὶ εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην τὴν *30ην Ἰουνίου.*

Π. Μ. Τζωρτζίδης

Γενικὸς Πράκτωρ

τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΛ. ΓΑΛΗΝΟΥ

Γραμμὴ Ἀμερικῆς

Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ἀναχωρήσει ἀρχὰς Ἰουλίου ἐκ Πειραιῶς κατ' εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην.**

Σημ. Ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. μεταναστῶν τὸν νέον περὶ μεταναστῶν Νόμον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων.

Γραμμὴ

Ἀδραμυττίου—Σμύρνης

Ἡ γνωστὴ «ΚΑΛΛΙΟΠΗ» ἀναχωρεῖ ἑκάστην Τετάρτην ὥραν 9 π. μ. διὰ *Κοδωνίας, Κεμέρι, Ἀδραμυττίου.*

Ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 4 μ.μ. διὰ *Δικελῆ, Παλαιᾶς Φώκας, Σμύρνης.*

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΛΑΜΩΤΟΣ Κ.Ο.
ΧΑΡΑΚΤΗΣ
ΟΙΚΟΣ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΤΕΡΟΣ

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΚΑΥΤΗΡΙΟΥ
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΦΟΥΣΤΑΝΩΝ
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΜΑΤΙΑ ΙΠΠΩΝ
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

Ἀντιπρόσωποι:

ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΑΚΗΣ

Κεντρικὴ Ἀγορὰ Μπὰς Φανάρι

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «ΕΛ. ΛΟΓΟΝ»

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ, Ο "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,, ΕΞΑΣΤΗΛΟΣ